

[S. Rasmussen.]

Maj 1934 en Forhandling, hvorunder det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hauch), som var Venstres Ordfører, gjorde mange af de samme Betragtninger gældende, som er gjort gældende her i Dag. Jeg maa maaske med Formandens Tilladelse gengive nogle enkelte Udtalelser. Under Landstingets Behandling af Tillægsbevillingslovsforslaget, Landstingstidende for 1933—34, Sp. 1379, udtalte det ærede 2det Medlem for 6te Kreds: „Vi er ikke ganske overbevist om, at man her med fuld Sikkerhed tør sige, at man ikke kommer i Konflikt med bestaaende Love“. Det drejede sig om den Anmærkning, der i Folketinget var sat ind paa Finansloven. Det samme ærede Medlem siger ved samme Lejlighed, at det er tvivlsomt, om det er rigtigt at paalægge Skatteyderne at betale det Beløb, som der altsaa efter Forslaget skulde betales. Og det ærede 17de tingvalgte Medlem (Døcker), som den Dag talte paa Det konservative Folkepartis Vegne, udtalte, at den Fuldmagt, som Kirkeministeren havde faaet, ansaa han egentlig ikke for lovmedholdelig. „At anvende Pengene fra Kirkernes Reservefond er sikkert ikke ganske i Overensstemmelse med denne Fonds Formaal“. Ogsaa dette, at Forrentningen skulde ske gennem Kirkeskatten, udtalte det ærede Medlem sig imod. Efter disse og flere Udtalelser samme Dag maatte man jo tænke sig, at man her i Landstinget kunde have været enig om at stemme denne Anmærkning ud. Det skete imidlertid ikke; den blev vedtaget her med 26 Stemmer mod 9, medens 18 undlod at stemme. Jeg beklager, at man ikke allerede dengang klarede dette Spørgsmaal. Havde man gjort det, vilde vi maaske nu have haft større Klarhed i saa Henseende, end vi har.

Jeg skal ikke her gaa i Detailler, men kun tilføje, at vi ser paa Sagen paa noget lignende Maade som det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Nedergaard). Vi forstaar ikke, at man nu i en hel Del Aar ikke har kunnet faa nogen Bevilling paa Finansloven til Istandsættelse, Vedligeholdelse og Nybygning af Kirker. Vi mener, at vi har grundlovmæssig Ret dertil, og vi mener ikke, at den Maade, som Ministeren har fremskaffet Pengene paa, har været rigtig. Derfor maa vi fra vor Side give det ærede 8de Medlem for 2den Kreds Medhold i, at disse Ting trænger til en nøjere Undersøgelse og Redegørelse, og at de ikke er kommet til Offentlighedens Kundskab — jeg hørte nok, hvad den højtærede forrige Kirkeminister sagde herom, men det er jo

dog ikke Ting, som er kommet til Offentlighedens Kundskab. Nu er de kommet til Landstingets Kundskab, saa faar vi se, hvorledes det gaar.

Hauch: Det ærede 11te Medlem for 2den Kreds (Dahl), den tidligere højtærede Kirkeminister, mindedes med øjensynlig Glæde et Samraad, han havde haft med Landstingets Finansudvalg om disse kirkelige Spørgsmaal. Det kan naturligvis kun tilfredsstille mig, at det har været et behageligt Samraad, det ærede Medlem har haft med Landstingets Finansudvalg, men jeg maa maaske have Lov til at minde det ærede Medlem om, at denne Forhandling havde en Forudsætning, en Forudsætning, som gik ud paa, at den højtærede Kirkeminister skulde komme igen. Afskeden var ikke alene et Farvel, men det var et Farvel og paa Gensyn. Det ærede Medlem skulde som Kirkeminister komme igen, naar han havde haft Lejlighed til nøje at gennemprøve de Problemer, som havde været Genstand for Forhandling i Finansudvalget. Alene den Forhandling, der fandt Sted her ved Tillægsbevillingslovsforslagets Behandling i 1933—34, viser, at dette var Finansudvalgets Forudsætning, for det gav jeg Udtryk for i de Udtalelser, jeg fremsatte ved den paagældende Lejlighed. De blev ikke modsagt af den daværende Kirkeminister. Og dersom den daværende Kirkeminister mener, at han i Virkeligheden var naaet til Ende med sine Meddelelser og til en fuldkommen Udredning af dette Forhold hos Landstingets Finansudvalg, tager det ærede Medlem fejl. Jeg kan da næsten heller ikke tro det, og der foreligger i saa Henseende et Bevis, som ikke er uinteressant, nemlig at den daværende Kirkeminister i Dag har meddelt, at han havde nedsat et Udvalg, som skulde udrede hele dette Forhold. Det, som det ærede Medlem lovede Landstingets Finansudvalg, da vi havde denne Drøftelse med ham, var netop, at der skulde skaffes en Udredning af Forholdene; man skulde se at komme til en Ordning, saa at der ikke kunde opkastes Tvivl om, hvorvidt den Maade, hvorpaa der administreredes, delvis med, delvis uden Finansudvalgenes Tilslutning, var fuldt ud, som den skulde og burde være.

Vi havde ikke senere i Landstingets Finansudvalg Lejlighed til at høre fra den daværende Kirkeminister. Vi havde ventet, at vi skulde have Lejlighed dertil i Aar, men det ærede Medlem fik jo Forfald. Det skal jeg nu ikke bebrejde ham, han har ikke *kunnet* komme til os, men jeg vil dog